

udtrykkelig *kan* — blive anderledes, hvad det ærede Medlem oplyste; men saa vide Folk det ogsaa i Forvejen.

Det er meget muligt, at der ikke i Udlandet findes noget Præcedens for det, jeg her har foreslaet. Naa, men det er jeg heller ikke ked af. Det er nemlig ikke saaledes, at jeg kommer til Lovene ved at sætte mig hen og undersøge, hvad de have foretaget sig i Udlandet. Nej, jeg overvejer, hvorledes Forholdene her i Landet ligge, og hvorledes det hele naturligt, bedst og mest praktisk ordnes, og det tror jeg at have fundet en Metode til her. Min Tanke er ogsaa bleven bestyrket ved Henvendelse til de paa dette Omraade sagskyndige.

Jeg ved ikke, om der er Grund til at træffe Undtagelsesbestemmelser for de udenlandske Assuranceselskaber. Jeg kan oprigtig talt ikke indse det. Jeg ved ikke, hvorfor man skulde give de udenlandske Selskaber et Fortrin for de danske. Og dette med, at vi blive satte saa langt ned i Udlandets Øjne, det tror jeg egentlig ikke har noget paa sig. I det mindste synes jeg, at naar Udlændinge se Loven, som den er, ogsaa med de Bemærkninger, som følge med den — jeg vedkender mig dem fuldt ud —, ville de ikke finde noget som helst, som vi behøve at skamme os over. Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget følgende, som jeg med den højt-ærede Formands Tilladelse skal citere: „I Afsnit III. er indføjet en ny Bestemmelse, gaende ud paa, at alle her i Landet virkende Brandforsikringselskaber, saavel indenlandske som udenlandske, som Bidrag til Afholdelsen af Udgifterne ved det i Afsnit II omhandlede Opdagelsespoliti skulde svare en aarlig moderat Afgift til Staten i Forhold til de i Selskaberne forsikrede Beløb, som hidrøre fra Forsikringer, overtagne udenfor København og Frederiksberg. Justitsministeriet gaar nemlig ud fra, at disse Selskaber eller deres Interessenter *have en særlig Interesse i* Oprettelsen af det nye Politi, idet dette formentlig i ikke ringe Grad vil kunne bidrage til at formindske Antallet af de overhaandtagende Ildebrande paa Landet, og dette bestyrkes ogsaa ved, at næsten samtlige indenlandske Brandforsikringselskaber gentagne Gange have rettet indstændige Henvendelser til Regeringen om en Forøgelse af det nuværende Landpoliti, særlig ogsaa om Oprettelsen af et selvstændigt Opdagelsespoliti, der kan bistaa de stedlige Politimyndigheder ved Undersøgelse af mistænkelige Brande.” Jeg finder, at

denne Begrundelse kan enhver være bekendt, og jeg tror ikke, at man egentlig vil vække Anstød i Udlandet ved den. Jeg finder, at det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede 10de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) fremdrog, og det er noget, der vist kendes baade i Udlandet og Indlandet, at er der visse Selskaber, visse Dele af Befolkningen, der have en særlig Interesse i en bestemt Foranstaltning, er det ogsaa ganske naturligt, at der af den Grund lægges en særlig Afgift paa dem. Og, som sagt, det hele er en saadan Ubetydelighed, at naar det ikke særlig indprentes de udenlandske Selskaber og, hvad det ærede Medlem selvfølgelig aldrig vilde gøre, særlig fremhæves for Udlandet, at dette kunde udlægges paa en uheldig Maade, tror jeg, ingen vil lægge Vægt derpaa, men bliver man ved at fremhæve det i Fagpressen, kan det naturligvis komme til at genere.

Dernæst maa jeg ogsaa gøre den rent faktiske Bemærkning, at selvfølgelig kende baade Finansministeren og Handelsministeren det fremlagte Lovforslag. I det Ministerium, hvori jeg har den Ære at sidde, blive Lovforslagene sendte i Forvejen til samtlige Ministre, saaledes at disse ere bekendte med dem, inden de komme til Rigsdagen, og selvfølgelig komme de ogsaa for i Statsraadet.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) henlede dernæst min Opmærksomhed paa, om der ikke kunde være Grund til Ændringer i Loven om Brandforsikring. Det er meget muligt, at der kan være det, og det Spørgsmaal vil jeg naturligvis ogsaa lade undersøge. Det er jo rejst for Tiden, og allerede straks det blev rejst, bad jeg om, at der i Justitsministeriet maatte blive anstillet de fornødne Undersøgelser i saa Henseende. — I samme Forbindelse skal jeg sige, at det Forhold, som det ærede 10de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) berørte, har min allerstørste Interesse. I min tidligere Praksis har jeg set det forfærdelige Misbrug, der finder Sted her i København, i alt Fald i Forstæderne, med Hensyn til Bygningers Assurance. Det var i de Aar, som gik forud for 1908, ganske utroligt, hvad man kunde faa en Ejendom assureret til, man kunde næsten faa den assureret saa højt, som man havde Lyst til, og jeg tror aldrig, jeg har set et Tilfælde, hvor en nyopført Bygning ikke var assureret meget højere, end det havde kostet at opføre den. Det blev gjort med den Bagtanke, at Grundejeren ifølge Obligationen i Almindelighed havde lovet at rykke tilbage for halv